

Tammi

Paula Noronen & Minna Kivelä

JÄRJETTÖMÄN HULLUJA SATUJA

KUVITUS
Aiju Salminen

Teoksen saduista osa on muokattu Bauer Median RadioPlayssa ja Podplayssa esitetyistä äänisaduista.

Ensimmäinen painos

Teksti © Paula Noronen ja Minna Kivelä 2025

Kuvitus © Aiju Salminen 2025

Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-6893-4

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

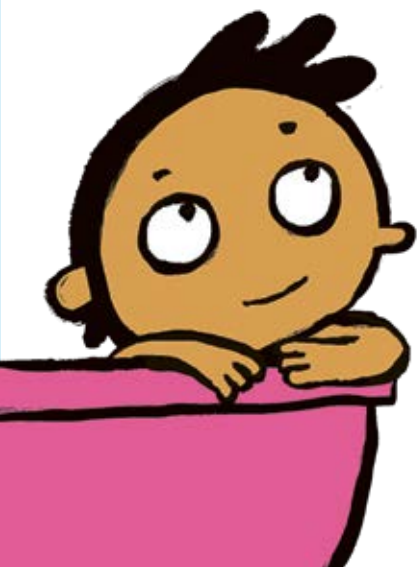

Paula Noronen & Mimma Kivelä

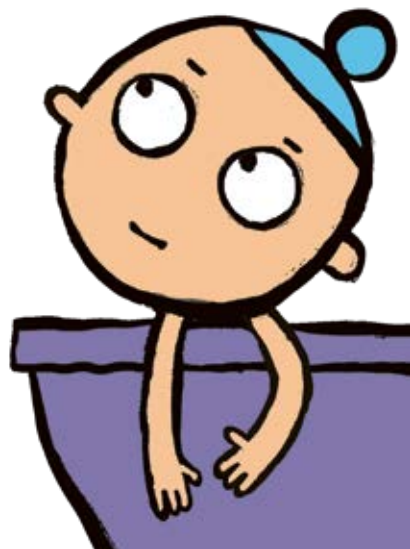
JÄRJETTÖMÄN HULLUJA SATUJA

KUVITUS

Aiju Salminen

TAMMI
HELSINKI

VAUVOJEN
TEATTERI-
RETKI

s. 8

KAKKAKIKKARE
MUUTTAA

s. 20

KIUASKIVI
EI SAMMALOITU

s. 29

LINSSI-
LUDE
PELASTAA
LOMAN

s. 38

SATUBATTLE
KAKKAKIKKARE VASTAAN
SATU-MAIRE:
PUNAHILKKA

s. 48

SANONTOJEN
KAPINA

s. 53

VAUVAT
TURISTIOPPAINA

s. 61

KÄRPÄNEN
LÖYTÄÄ
PAIKKANSA

s. 70

KAKKA-
KIKKAREEN
KADONNUT
SUKULAINEN

s. 79

ORAVIEN
KAVERIKRIISI

s. 88

VAUVAT
SEKOILEVAT
UIMAHALLISSA

s. 98

SATUBATTLE
KAKKAKIKKARE VASTAAN
SATU-MAIRE:
POIKA JA
SUSI

s. 107

VAUVOJEN

TEATTERI- RETKI

Vuokon äiti Laura: Hei, tuolla nurkassa on vapaa pöytä. Äkkiä sinne!

Keken äiti Sini: Hyvä, kun huomasiit. Täällä on tosi paljon ihmisiä. Onneksi meillä on vaunut, niin päästään hyvin tunkemaan eteenpäin!

Laura ja Sini olivat päättäneet tänään tulla höpöttelemään uuteen kahvilaan, joka sijaitti erään teatterin alakerrassa. Heillä oli lastenvaunut mukana, ja niissä pötköttelivät Vuokko- ja Keke-vauvat. Olet ehkä joskus kuullutkin noista karkailevista rohkeista palleroista. Äidit saivat itselleen pöydän ja eteensä chaipurot ja kookosvedet.

Laura: Tämä chaipuro on tosi hyvää vatsalle, Mallu kertoi. Sillä vähentyi turvotus ihan huomattavasti, kun se alkoi syödä tätä.

Sini: Kookosvesi on hyvää iholle. Tulee sellainen olo kuin olisi jossain trooppisella saarella. Paitsi muiden ihmisten pölinät haittaa filistä.

Laura: Joo, tästä teatterin kahvilasta on tullut tosi suosittu, kun täältä saa raakaterveystuotteita.

Sini: Hei, onko tuo se yksi näyttelijä? Joku Esko. Katso äkkiä. Se, joka oli siinä poliisisarjassa, jossa oli se väsynyt poliisi ja...

Laura: On se. Luin jostain, että sillä on tänään esitys täällä.

Sini: Voitaisiin mennä taas joku kerta teatteriin, Muistatko kun oltiin katsomassa se musikaali Puoli yhdeksän uutiset, missä ne uutiset lauloivat, oli hauska!

Laura: Oli!

Keke: Vuokko Vuokkonen, oletko herännyt? Täällä Keke Kekenen.

Vuokko: Todellakin olen herännyt jo kaksi minuuttia sitten, kun nuo pölisevät hirveän kovaa. Enkä jaksa enää imeskellä tätä mautonta keksiä.

Keke: Täällä on tosi kova meteli. Mennäänkö jonnekin, missä on hiljaisempaa?

Vuokko: Joo. Mun korviin sattuu, ja jos äiti huomaa, joudun taas sen lässyttävän lääkärin luokse, joka katsoo lusikalla mun korvaan.

Keke: Sitä me ei halua. *Vamos*, Vuokko!

Vuokko ja Keke kapusivat äitien huomaamatta vaunuista pois ja lähtivät haalarit suhisten konttaamaan kohti ulko-ovea. Mutta ennen ovea Keke huomasi jonon.

Keke: Katso Vuokko, tuossa on jono. Mennään siihen. Äiti sanoi, että se on säästänyt paljon rahaa jonottamalla.

Vuokko: Mun äiti sai kerran jonosta ämpärin ja nuhan.

Vauvat menivät teatterin lippujonoon. Se eteni yllättävän nopeasti, ja kohta heidän edessään seisojia enää yksi henkilö. Hän selitti lippukassan työntekijälle:

– Hei, olen Saimi Lindström ja tulen tuuraamaan Reettaa, kun hänellä on hammastulehdus.

– Ahaa, sinä tulit kuiskaamaan Esko Omenan monologin. Olet siis kuiskaaja. Tule vaan ovesta sisään, niin pääset tästä lämpiöön ja näyttämölle, lippukassa vastasi.

Vuokko: Kuulitko, Keke? Tuo nainen kuiskaa. Eli puhuu hiljaa.

Keke: Tajusin! Mennään sen perässä, siellä on ainakin hiljaista.

Vauvat konttasivat kuiskaaja Saimin perässä teatterin tiloihin. Saimi loikki nopeasti eteenpäin niin, etteivät vauvat pysyneet perässä.

Vuokko: Keke, pysähdytään. Mulla on kuuma haalari päällä. Otetaan nämä pois ja mennään sitten tuon hiljaisen tyypin perään.

Vuokko ja Keke potkivat vaatteet yltään niin, että heille jäi vain vaipat päälle.

Vuokko: Ei ole enää hiki.

Keke: Vaippa-asu paras asu! Nyt jatketaan matkaa!

Vauvat lähtivät konttaamaan käytävällä eteenpäin, kun he kuulivat möreän äänen.

Keke: Mikä tuo oli? Kuulostaa naapurin Hempan iskältä.

Vuokko: Mennään tuohon vaatemyttyyn piiloon.

Vauvat konttasivat käytävällä olevaan isoon vaatekoriin. Samalla möreä ääni lähestyi heitä. Se oli näyttelijä Esko Omena, joka kertasi vuoro-sanojaan vielä ennen esityksen alkua.

– Elämä on teatteri. Minä olen teatteri. Ei kun teatteri olen minä. Elämän teatteri olet sinä. Ei kun minä. Miten se nyt meni... Mitä vaatteita täällä lojuu? Tippunut tuosta vaatekorista... No niin, mihin jäin? Teatteri ja minä, niinhän se oli.

Vuokko: Keke, höpisi jä meni ohi. Voit tulla pois mun takaa.

Keke: Ihme pölisijä. Vähän pelottava. Ja lällätti vaan teatteri-sanaa. Mikä sekin on?

Vuokko: Kerran kun äiti tuli myöhään kotiin jostain pienestä joulusta, se höpötti ja heilutti käsiä, ja iskä sanoi, että mitä ihme teatteria sä esität.

Keke: Sun äiti osaa sitten teatteria. Hei, tämä vaatekasa liikkuu.

Puvustaja Kari Salmi oli tullut hakemaan käytävältä likapyykkikoria, jossa Vuokko ja Keke piileksivät. Kari työnsi korin teatterin puvustoon.

– Nämä jäävät tähän ja maanantaina pesen ne. Mitä ihmeen vauvojen vaatteita tässä on? Varmaan jääneet aamupäivän vauvateatteriesityksestä. No, vien ne sinne kahvilan löytökoriin. Nyt valot sammuksiin ja viikonlopun viettoon.

Puvustaja Kari sammutti valot ja lähti marikassi heiluen pois.

Samaan aikaan Vuokko ja Keke ryömivät vaatekasojen alla täysin sokkoina ja kikattelivat. Keken päässä roikkuivat näyttelijä Tanna Henskasen sukkahousut, ja Vuokon päässä taas näyttelijä Velena Hierikon iso röyhelöpaita.

Vuokko: Olen kummitus!

Keke: Minäkin olen vauvakummitus eli Puklu!

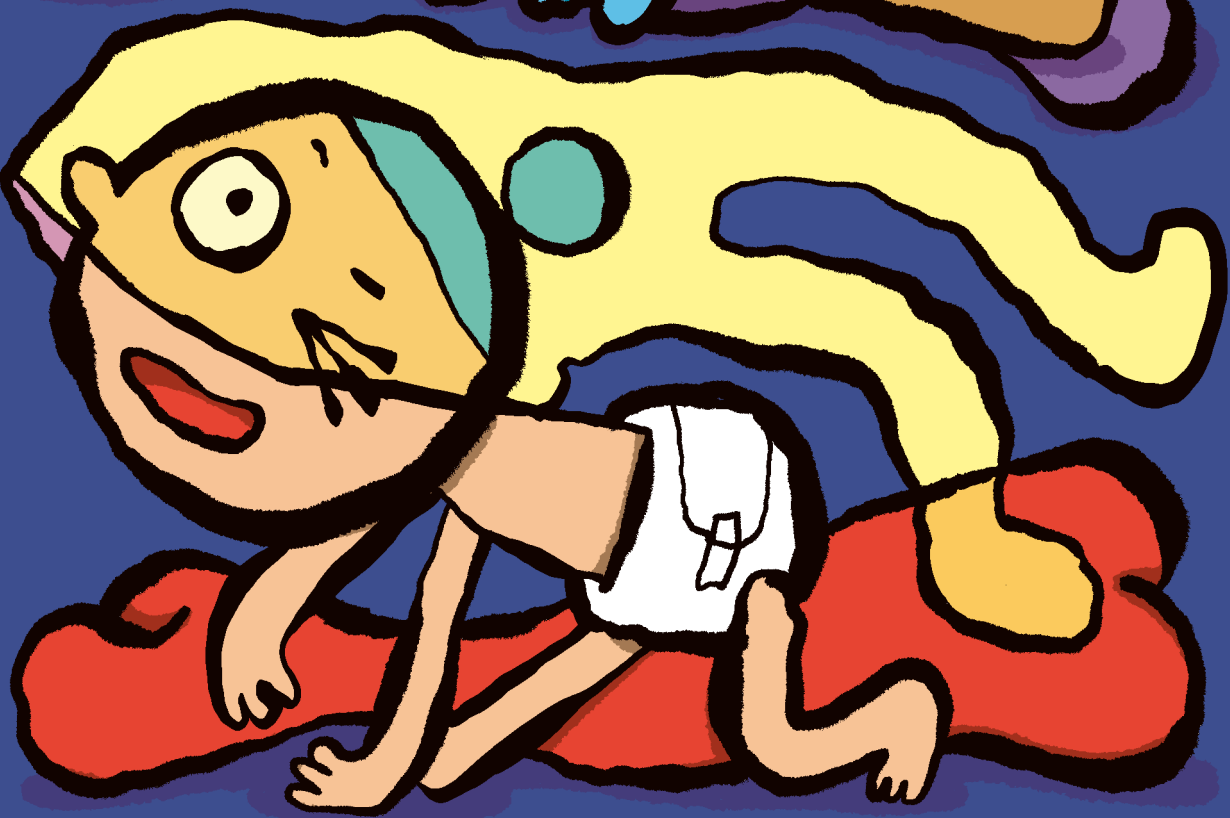
Vuokko: Mäkin olen vauvakummitus eli Puklu.

Keke: Ei voi olla sama. Ole Sylki.

Vuokko: Okei, olen Sylki.

Samaan aikaan suuren lehden teatteriesityksiä arvosteleva kriitikko Jukka Palmunen saapui lippuluukulle.

– Olen etuajassa ja tulossa arvostelemaan Esko Omenan esityksen. Olen Jukka Palmunen Suomen Suursanomista. Olen etuajassa siksi, että haluan parhaan paikan esitykseen.

– Juu kyllä. Voit istua riville kuusi ja paikka kymmenen. Hyvää esitystä! vastasi lipunmyyjä.

– Toivotaan, että on hyvä, koska jos ei ole, niin minä kirjoitan siitä murska-arvion, Jukka Palmunen totesi.

– Kivaa teatteri-iltaa, joudut hetken odottelemaan!

– Kiva ja kiva. Saapa nähdä.

Samaan aikaan vauvat Vuokko ja Keke olivat ryömineet epähuomiossa teatterin sähkökaappiin.

Vuokko: Keke, täällä on matoja. Revin nämä irti.

Keke: Tulen auttamaan. Matoja!

Vuokko: Nämä purevat mua. Kaikki irti! Seuraavaksi tänne tulee varmaan kummituksia...

Silloin seinän läpi astui oikea teatterin kummitus Oili Svaan! Hän oli teatterin näyttelijä vuodelta 1912 ja oli kuolemastaan lähtien kummitellut teatterin takahuoneessa.

Oili: Pöö! Pöö! Huhuuu! Kauhea kummitus täällä!

Vuokko ja Keke vilkaisivat kummitus-Oilia repiessään sähköjohtoja.

Vuokko: Kuule, kalpea rouva.

Keke: Meillä on vähän tilanne päällä.

Vuokko: Madot hyökkäävät!

Oili: Ettekö te paitaressut pelkää minua, vaikka kalistelen hampaitani!

Keke: Miksi pelättäisiin? Olen nähnyt sata kummitusta.

Vuokko: Olen nähnyt 101 kummitusta.

Keke: Vuokko on nähnyt 101 kummitusta.

Oili: Vai niin. Mutta minä olen ihan oikeasti oikea. Ja olen eri kiva kummitus!

Keke: Ja nyt vedän tämän ison madon irti seinästä!

Vuokko: Ja minä hyppään madon näppylöiden päälle.

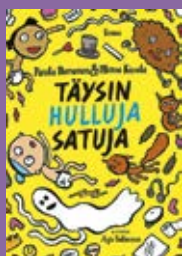
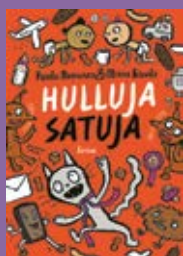
Madon näppylät olivat sähkökeskukseen yhdistetty tietokoneen näppäimistö. Sieltä käsin kirjoitettiin teatterin edessä olevalle valotaululle, jossa mainostettiin Esko Omenan esitystä. Kun Vuokko

Kreisiä kyytiä Kakkakikkareen ja kumppaneiden kanssa!

Kumpi voittaa, kun Kakkakikkare ja Satu-Maire kilpailevat sadunkerronnassa? Ainakin Kakkiksen keksimä *Poika ja sushi* naurattaa lukijaa. Vauvat Keke ja Vuokko valloittavat turistioppaina bussikierroksella, jonka kohteisiin kuuluvat konttauslammikko ja jätekasa. Vaippasankarit karkaavat myös uimahallissa ja teatterissa, ja meno on taatusti villiä. Muita hulluja hahmoja ovat mm. roomalainen linssilude, ruotsalainen Kökkökikkare ja forssalainen kiuaskivi Uuno, joka pääsee näkemään Kiinan muurin.

Hulluja satuja -sarjan viides osa on pläjäys järjetöntä hauskuutta!

Kannen kuvat: Aiju Salminen

9 789520 468934

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-6893-4

